

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

W

NIEPUBLICZNYM PRZEDSZKOLU INTEGRACYJNYM

KRAINA MONTESSORI W BIAŁYMSTOKU

PRZY UL. WIADUKT 5 LOK. 7 H, 8 H

UL. PUŁASKIEGO 35

ORAZ W

CZARNEJ BIAŁOSTOCKIEJ UL. FABRYCZNA 14

Akty prawne na podstawie, których oparte są Standardy Ochrony Małoletnich w Niepublicznym Przedszkolu Kraina Montessori:

- 1) Ustawa z dnia 28 lipca 2023r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r. poz. 1606);
- 2) Konwencja o Prawach Dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych z dnia 20 listopada 1989r. (t. j. Dz. U. z 1991 Nr 120 poz. 526 ze zm.).
- 3) Art. 22b i 22 c Ustawy z dnia 13.05.2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023r. poz. 1304 ze zm.)

Literatura wykorzystana przy opracowaniu niniejszego dokumentu:

1. Pierwsza pomoc psychologiczna. Procedury postępowania w sytuacjach kryzysowych oraz zagrożenia zdrowia i życia w placówkach oświatowych, Karolina Pudełko, Magdalena Goetz, Małgorzata Łuba, Marcin Borkowski, Marcin Majchrzak, Poznań 2022, Wyd. Forum Media Polska Sp.z o.o.
2. Materiały z webinaru „Jak przygotować i wdrożyć standardy ochrony małoletnich w placówce oświatowej” <https://www.edu-akcja.pl/webinaria/standardy/> autorzy: Tomasz Bilicki, Weronika Potaczek, Anna Grabarczyk
3. <https://podlaska.policja.gov.pl/download/74/70474/3.pdf>
4. <https://prawo.gazetaprawna.pl/artykuly/8579279,niebieska-karta-jak-zalozyc-przemoc-domowa-w-rodzinie-procedura.html>
5. <https://www.portaloswiatowy.pl/bezpieczenstwo-w-szkole/procedura-monitorowania-i-weryfikowania-standardow-ochrony-maloletnich-24313.html>

Preambuła

Mając na uwadze, że dziecko wymaga szczególnej opieki i troski, w tym właściwej ochrony przed krzywdzeniem, został stworzony niniejszy dokument. Naczelną zasadą działań podejmowanych przez pracowników naszego przedszkola jest podmiotowe traktowanie dzieci. Niedopuszczalne jest ich krzywdzenie.

ROZDZIAŁ I

OBJAŚNIENIE TERMINÓW

1. **Dziecko** – dzieckiem jest każda osoba do momentu ukończenia 18. roku życia.
2. **Przemoc fizyczna** – działanie wobec dziecka, które powoduje uraz fizyczny, na przykład: bicie go, szarpanie, popychanie, zadawanie bólu, grożenie, kopanie.

3. **Przemoc psychiczna** – przewlekła, нефizyczna, szkodliwa interakcja z dzieckiem obejmująca zarówno działanie, jak i zaniechanie, na przykład: niedostępność emocjonalna, ignorowanie potrzeb dziecka, zawstydzanie, upokarzanie, straszenie. Przemocą jest także, nieodpowiednia socjalizacja, czy narażanie dziecka na bycie świadkiem przemocy.
4. **Przemoc seksualna** – podział na przemoc seksualną z dotykiem i bez dotyku – każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem poniżej 15. roku życia, m.in.: zachęcanie dziecka do rozbierania się, zachęcanie dziecka do wysyłania nagich zdjęć, dotykania się w miejsca intymne, zwracanie uwagi na intymne miejsca dziecka, zawstydzanie dziecka tematyką seksualną, grooming.
5. **Przemoc rówieśnicza** – ze uwzględnieniem formy przemocy online, na przykład: szydzenie z wyglądu, z choroby, z dysfunkcji, dysponowanie wizerunkiem bez zgody rówieśnika, namawianie do przestępstwa, wyśmiewanie, używanie przemocy fizycznej.
6. **Zaniedbanie** – stałe/ciągłe niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka w tym potrzeb emocjonalnych, na przykład: zaniedbanie obszarów opieki zdrowotnej, edukacji, odżywiania czy zapewnienia bezpiecznych warunków życia.
7. **Personel** – każdy pracownik przedszkola, bez względu na formę zatrudnienia w tym współpracownik, stażysta, wolontariusz, sprzątaczką lub inna osoba, która z racji pełnionej funkcji lub zadań ma (nawet potencjalny) kontakt z dziećmi.
8. **Kierownictwo** – dyrektor i/lub wicedyrektor.
9. **Opiekun dziecka** – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny/rodzic zastępczy.
10. **Przemoc w rodzinie** to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, a także innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

ROZDZIAŁ II

PODSTAWOWE ZASADY ZAPEWNIAJĄCE BEZPIECZNE RELACJE MIĘDZY DZIECKIEM A PERSONELEM PRZEDSZKOLA

**(art. 22c pkt.1.1 oraz art. 22c pkt.2.1 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością
na tle seksualnym)**

1. Dyrektor przedszkola jest osobą odpowiedzialną za przygotowanie personelu placówki do stosowania Standardów ochrony małoletnich.

2. Dyrektor przedszkola zapoznaje pracowników ze Standardami ochrony małoletnich oraz odbiera od każdego zatrudnionego pracownika oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami ochrony małoletnich, obowiązującymi w placówce. Wzór oświadczenia pracownika załączniku nr 1 do procedury.
3. Pracownicy nowo zatrudnieni w przedszkolu są zapoznawani ze Standardami i składają oświadczenie, o którym mowa w ust. 2
4. Zasady bezpiecznej rekrutacji pracowników:
 - a) Dyrektor , przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem dzieci lub z opieką nad nimi, zobowiązany jest do uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestr;
 - b) Dyrektor otrzymuje od kandydata pobraną informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności;
 - c) Jeżeli kandydat posiada obywatelstwo inne niż polskie wówczas powinien przedłożyć również informację z rejestru karnego państwa, którego jest obywatelem, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z małoletnimi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla wyżej wymienionych celów;
 - d) Dyrektor pobiera od kandydata oświadczenie o państwie/państwach (innych niż Rzeczypospolita Polska), w których zamieszkiwał w ostatnich 20 latach pod rygorem odpowiedzialności karnej;
 - e) Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat składa, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie był prawomocnie skazany oraz nie wydano wobec niego innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi;

- f) Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści: Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
5. Wzór oświadczenia o niekaralności stanowi załącznik 2 do niniejszych Standardów.

ROZDZIAŁ III

ZASADY ZAPEWNIAJĄCE BEZPIECZNE RELACJE MIĘDZY MAŁOLETNIM A PERSONELEM, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE ZACHOWAŃ NIEDOZWOLONYCH WOBEC MAŁOLETNICH

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie. Realizując te cele, personel działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych instytucji oraz swoich kompetencji. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, stażystów i wolontariuszy. Znajomość i zaakceptowanie zasad potwierdza się, podpisując oświadczenie.
2. Pracownik jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy jego reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Pracownik powinien działać w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji jego zachowania.
3. W komunikacji z dziećmi pracownik powinien zachować cierpliwość i szacunek. Pracownik powinien słuchać uważnie dzieci i udzielać im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
4. Pracownikowi nie wolno zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka. Nie wolno krzyczeć na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z zagrożenia bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci.
5. Pracownikowi nie wolno ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.

6. Podejmując decyzje dotyczące dziecka, pracownik powinien je o tym poinformować i starać się brać pod uwagę jego oczekiwania.
7. Pracownik powinien szanować prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, należy wyjaśnić mu to najszybciej, jak to możliwe.
8. Nie wolno pracownikowi zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby). Pracownik powinien zapewnić dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć pracownikowi, który dopuścił się tych czynów lub wybranej osobie, przy której czują się bezpiecznie i jej ufają i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
9. Pracownik powinien doceniać i szanować wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażować i traktować równo bez względu na ich płeć, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny.
10. Pracownik unika faworyzowania dzieci.
11. Nie wolno pracownikowi nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych, bez względu na ich formę.
12. Nie wolno pracownikowi utrzymywać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli dyrekcja nie została o tym poinformowana, nie wyraziła na to zgody i nie uzyskała zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci.
13. Bezwzględnie zakazane jest bez zgody i wiedzy dyrekcji, personelu, rodziców/opiekunów prawnych upowszechnianie wizerunku dziecka na prywatnych kontach w mediach społecznościowych.
14. Nie wolno pracownikowi używać w obecności dzieci wyrobów tytoniowych, napojów energetycznych, słodzonych napojów gazowanych oraz spożywać słodczy. Upowszechniany jest wizerunek zdrowego stylu życia więc postawa wychowawców nie może temu przeczyć. Pracownik nie może podjąć pracy z dziećmi bezpośrednio po użyciu wyrobów tytoniowych z uwagi na zapach tytoniu.
15. Nie wolno pracownikowi wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka. Nie dotyczy to okazjonalnych podarków związanych ze świętami w roku szkolnym, np. kwiatów, prezentów składkowych czy drobnych upominków.

16. Wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie dzieckiem przez pracownika muszą być raportowane dyrekcji. Jeśli jesteś ich świadkiem, reaguj stanowczo, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.

17. Każde przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu – jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Pracownik powinien kierować się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy jego dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.

18. Pracownikowi nie wolno bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka.

19. Pracownikowi nie wolno dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzystojny lub niestosowny.

20. Pracownik powinien być zawsze przygotowany na wyjaśnienie swoich działań.

21. Pracownikowi nie wolno angażować się w takie aktywności, jak: łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.

22. Pracownik powinien zachować szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach pracownik powinien reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.

23. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli ktokolwiek z pracowników jest świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, musi poinformować o tym dyrekcję.

24. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka pracownik powinien unikać innego niż niezbędny kontaktu fizyczny z dzieckiem. Dotyczy to zwłaszcza pomagania dziecku w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu, przewijaniu i w korzystaniu z toalety.

Rozdział IV

ROZPOZNAWANIE CZYNNIKÓW RYZYKA KRZYWDZENIA DZIECI

I REAGOWANIE NA NIE

(podstawa prawna: art. 22c ust. 1 pkt 2 oraz pkt 7 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym)

1. Pracownicy przedszkola posiadają niezbędną wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka, dyrektor przedszkola powołuje zespół, który ustala możliwości pomocy temu dziecku i nawiązuje wraz z nim kontakt z rodzicami/prawnymi opiekunami, przekazując informacje na temat dostępnej formy wsparcia i motywowania ich do szukania dla siebie pomocy.
3. Pracownicy monitorują sytuację i dobrostan dziecka.
4. Czynniki ryzyka krzywdzenia dziecka:

Najłatwiejszym i najskuteczniejszym sposobem zapobiegania przemocy wobec dzieci jest identyfikacja rodzin, w których takie ryzyko istnieje (rozpoznanie czynników ryzyka) oraz motywowanie ich do szukania dla siebie pomocy.

Czynniki ryzyka to wybrane informacje nt. warunków/sytuacji/sposobu funkcjonowania rodziny sprzyjające krzywdzeniu dziecka/dzieci w tej rodzinie. Czynniki ryzyka zwiększają prawdopodobieństwo, iż dziecko doświadczy intencjonalnego lub nieintencjonalnego krzywdzenia, nieodpowiednich dla niego oddziaływań, które mogą spowodować zaburzenia w przebiegu jego rozwoju.

Nie we wszystkich rodzinach, w których występują czynniki ryzyka, dochodzić będzie do krzywdzenia dzieci.

Przyjmuje się, że występowanie kilku czynników ryzyka powoduje konieczność objęcia rodziny dodatkową diagnozą, monitoringiem oraz szczególnego jej wspierania.

Analizuje się i ocenia czynniki leżące po stronie samego dziecka, rodziców i rodziny jako całości.

Czynniki ryzyka związane z osobą dziecka:

brak opieki lekarskiej podczas ciąży
brak opieki lekarskiej nad dzieckiem
brak regularnych szczepień
poród bez pomocy medycznej
niepełnosprawność fizyczna lub\ i psychiczna
przewlekła choroba
specyficzne zachowania dziecka (nadpobudliwość, moczenie nocne, trudności ze spaniem, trudności z jedzeniem, etc.)
deficyty rozwojowe (problemy z nauką)

dziecko z poprzedniego związku (nieakceptowane przez drugiego partnera)
wcześnieństwo, pochodzenie z ciąży mnogiej, dzieci bliźniacze
dziecko odseparowane od matki tuż po urodzeniu
dziecko niespełniające oczekiwań rodziców (np. co do płci)
dziecko urodzone po śmierci poprzedniego dziecka

Czynniki ryzyka związane z osobą rodzica:

wczesne (poniżej 18 r.ż.) lub późne rodzicielstwo
znaczna różnica wieku między matką a ojcem (powyżej 8 lat)
niechciana ciąża, krótkie odstępy pomiędzy kolejnymi porodami
poród bez zawarcia związku małżeńskiego z ojcem dziecka
depresja poporodowa
aktualnie niesatysfakcjonujący związek z partnerem
doświadczenie krzywdzenia w obecnym związku
krzywdzenie w historii poprzednich związków
doświadczenie krzywdzenia w dzieciństwie
upośledzenie umysłowe, choroba psychiczna, zaburzenia osobowości
niepełnosprawność fizyczna
przewlekła choroba
uzależnienie od alkoholu, narkotyków, lekarstw etc.
prostytuowanie się
wyznawanie skrajnych ideologii, np.: religijnych
przeżywanie żałoby
niepokojąca relacja rodzic-dziecko (rodzic unika kontaktu z dzieckiem, nie reaguje na płacz dziecka, nie mówi do niego, nie uśmiecha się, niechętnie bierze dziecko na ręce...)

Czynniki ryzyka wynikające ze struktury i funkcjonowania rodziny:

struktura rodziny: rodzina rozbita, wielodzietna, zastępcza, adopcyjna
partner niebędący ojcem dziecka
samotne rodzicielstwo
rodzina niepełna czasowo (np. z powodu wyjazdów rodziców za granicę)
posiadanie dzieci z różnych związków
związek nieformalny
małżeństwo mieszane etnicznie
przewlekła choroba lub inwalidztwo w rodzinie
zakłócenia w zakresie ról pełnionych przez poszczególnych członków rodziny (np. pełnienie przez dzieci ról dorosłych)
niekorzystna sytuacja ekonomiczno-bytowa (np. trudne warunki mieszkaniowe - sanitarne, techniczne, zbyt duża liczba członków rodziny w jednym mieszkaniu/domu, bezrobocie etc.)
rodzina wyizolowana społecznie
długotrwałe konflikty w pożyciu małżeńskim
uprzednia karalność, pozostawanie w zainteresowaniu sądu/Policji
pobyty członków rodziny w placówkach interwencyjnych.

Rozdział V

PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU KRZYWDZENIA DZIECKA

**(podstawa prawna: art. 22c ust. 1 pkt 2, 4, 8 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom
przestępczością na tle seksualnym)**

I. W sytuacji, gdy dziecko jest krzywdzone na terenie placówki przez pracownika lub inną osobę dorosłą na terenie przedszkola:

1. Każdy pracownik placówki, który zauważy negatywne zachowania innego pracownika w stosunku do dziecka, ma obowiązek interwencji. Informuje o zajściu dyrektora placówki, który powołuje zespół w każdej sprawie, bada ją wraz z zespołem oraz nawiązuje kontakt w tej sprawie z rodzicami/ opiekunem prawnym dziecka.
2. Każde dziecko, które doświadczy krzywdzenia przez pracownika placówki, ma prawo do poinformowania pracownika przedszkola, którego wybierze jako osobę bezpieczną, godną zaufania. Osoba ta informuje dyrektora, który powołuje zespół.
3. Każdorazowo, w sposób dostosowany do konkretnego przypadku, zespół ustala plan wsparcia małoletniego. Wsparcie może obejmować w szczególności pomoc psychologiczną, medyczną oraz prawną w zależności od sytuacji.

II. W sytuacji, gdy dziecko jest krzywdzone na terenie przedszkola przez inne dziecko/dzieci – tzw. przemoc rówieśnicza:

1. W przypadku ujawnienia przemocy rówieśniczej przez dziecko lub osobę dorosłą pracownikowi przedszkola, sprawa jest kierowana do dyrektora, który wraz z powołanym przez siebie zespołem udziela dziecku niezbędnego wsparcia a także podejmuje z zespołem stosowne działania wobec sprawcy/sprawców przemocy.
2. Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między dziećmi a w szczególności zachowania niedozwolone:
 - a) Naczelną zasadą relacji między dziećmi jest działanie z szacunkiem, przy uwzględnianiu godności i potrzeb wszystkich małoletnich. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec innego dziecka w jakiegokolwiek formie.
 - b) Wychowankowie nie powinni używać przemocy, używania obraźliwego języka.
 - c) Wychowankom nie wolno wzajemnie się zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać. Nie wolno im krzyczeć na inne dzieci.
 - d) W sytuacji gdy dziecko zachowuje się agresywnie, należy zastosować działania opisane w „Procedurze postępowania z dzieckiem zachowującym się agresywnie lub /i autoagresywnie w Niepublicznym Przedszkolu Integracyjnym Kraina Montessori w Białymstoku przy ul. Wiadukt 5”.

III. Procedura postępowania w przypadku podejrzenia, że dziecko jest ofiarą przemocy rodzinnej:

W przypadku uzyskania informacji, że dziecko jest ofiarą przemocy w rodzinie, należy podjąć następujące kroki:

1. Dyrektor wraz z powołanym zespołem wzywa do przedszkola rodziców/opiekunów prawnych. W pierwszej kolejności należy przeprowadzić rozmowę z rodzicem/opiekunem niekrzywdzącym dziecka (jeśli taki jest). Osobę tę należy poinformować o swoich podejrzeniach i procedurze „Niebieskie Karty”. Podczas spotkania należy zobowiązać rodzica/opiekuna do ochrony i wsparcia dziecka, zapewnienia mu profesjonalnej pomocy terapeutycznej, wskazać możliwe formy pomocy – przekazać kontakty do instytucji udzielających wsparcia osobom, rodzinom doświadczającym przemocy.
2. Następnie dyrektor z powołanym przez siebie zespołem przeprowadza rozmowę interwencyjną z rodzicem/opiekunem krzywdzącym. Należy przedstawić fakty związane z podejrzeniem krzywdzenia dziecka, wskazać konsekwencje krzywdzenia dziecka: procedurę „Niebieskich Kart” w razie konieczności informowanie Sądu Rodzinnego, policji, prokuratury. Należy zobowiązać rodzica do zaprzestania zachowań przemocowych wobec dziecka. Można ustalić harmonogram działań podjętych w tym celu przez rodzica i monitorować ich realizację.
3. Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub odmawiają podjęcia działań proponowanych przez przedszkole, dyrektor niezwłocznie składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rodzinnego i nieletnich. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji.
4. Zadania przedszkola w pomocy dziecku krzywdzonemu.
 - Zauważenie sygnałów krzywdzenia i zainicjowanie działań interwencyjnych we współpracy z innymi służbami działającymi w lokalnym systemie pomocy – policja, Ośrodek Interwencji Kryzysowej MOPR w Białymstoku, Centrum Pomocy Dzieciom KLANZA w Białymstoku, Stowarzyszenie Pomocy Rodzinie Droga; telefon dla Rodziców i Nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci – 800 100 100
 - Podjęcie współpracy z rodzicami w celu powstrzymania krzywdzenia dziecka i rozwiązywania jego problemów.
 - W uzasadnionych przypadkach tzn. podejrzenia przestępstwa na szkodę małoletniego podjęcie działań prawnych (zawiadomienie sądu rodzinnego, policji lub prokuratury).

- Objęcie dziecka na terenie przedszkola konieczną pomocą w realizowaniu przez nie zadań przedszkolnych i budowaniu pozytywnych relacji z dorosłymi i rówieśnikami. Pomoc specjalistyczna (socjoterapia, psychoterapia) może być dziecku potrzebna, jednak nie zmienia ona w sposób automatyczny jego sytuacji w środowisku przedszkolnym. Takie dziecko z powodu swoich trudnych doświadczeń może pełnić destrukcyjne funkcje w relacjach z innymi osobami, np. prowokować do walki lub odrzucenia. Często zdarza się, że zarówno grupa, jak i nauczyciele ulegają tym prowokacjom, wchodząc z dzieckiem w destrukcyjną grę. W ten sposób przyczyniają się do pogłębienia jego trudności, a niekiedy także krzywdzenia go na terenie przedszkola. Dlatego konieczne jest podjęcie pracy nad zmianą tych relacji. Przedszkole może korygować zaburzenia zachowania dzieci w ramach codziennej pracy i nauczycieli i specjalistów.

IV. Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego:

1. Z każdego przypadku krzywdzenia sporządza się pisemny protokół. Protokół winien zawierać opis stanu faktycznego oraz opis podjętych działań. Protokół podpisuje dyrektor placówki i wszyscy dorośli uczestniczący przy jego sporządzaniu.
2. Protokoły przechowywane są w odpowiednich do tego warunkach. Osobie uprawnionej wydaje się protokół na jej pisemny wniosek w ciągu 3 dni.
3. Wszystkie działania dotyczące spraw związanych z krzywdzeniem dziecka powinny być dokumentowane i przechowywane z zachowaniem bezpieczeństwa ochrony danych osobowych w formie protokołów i notatek służbowych. Nauczyciele i specjaliści, kierownictwo sporządzają notatki dotyczące śladów przemocy fizycznej na ciele dziecka i o zachowaniach dzieci mogących wskazywać na używanie wszystkich form przemocy wobec nich.

Rozdział VI

Zasady dostępu dzieci do internetu oraz ochrony przed szkodliwymi treściami

(podstawa prawna: art. 22c ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym)

1. Na terenie placówki dostęp dziecka do komputera i internetu jest możliwy tylko w szczególnych sytuacjach (edukacyjnych, terapeutycznych). Sprzęt jest udostępniony przez nauczycieli lub specjalistów pod i pod ich nadzorem dziecko z niego korzystać.

Rozdział VII

Monitoring stosowania Polityki

(podstawa prawna: art. 22 c ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym)

1. Dyrektor przedszkola jest osobą odpowiedzialną za Standardy ochrony małoletnich w placówce oraz za monitorowanie ich realizacji.
2. Dyrektor lub wskazana przez niego osoba przeprowadza wśród pracowników, raz na rok, ankietę monitorującą poziom realizacji Standardów. Wzór ankiety stanowi załącznik nr 3 do niniejszego dokumentu.
3. W razie zaistnienia potrzeby dyrektor wprowadza do polityki niezbędne zmiany i informuje o nich pracowników i rodziców.

Rozdział VIII

Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym oraz małoletnim standardów w celu zaznajomienia się z nimi i ich stosowania

(podstawa prawna: art. 22c ust. 1 pkt 6 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym)

1. Standardy ochrony małoletnich są dokumentem ogólnodostępnym. Każdy może się z nim zapoznać w dowolnej chwili.
2. Standardy ochrony małoletnich są dostępne w formie elektronicznej na stronie internetowej przedszkola www.przedszkolekrainamontessori.pl oraz w formie fizycznej w miejscu widocznym dla personelu placówki i rodzica/opiekuna prawnego. Placówka udostępnia dwie wersje: podstawową oraz rozszerzoną - dla nauczycieli i specjalistów. Dzieci o Standardach dowiadują się podczas zajęć edukacyjnych w przedszkolu lub podczas spotkań ze specjalistą (np. Psycholog, pedagog specjalny). Można stworzyć wersję obrazkową Standardów dla dzieci.

Rozdział IX

Załączniki

Załącznik nr 1 do Standardów
Ochrony Małoletnich w
Niepublicznym Przedszkolu Kraina
Montessori w Białymstoku i w
Czarnej Białostockiej

.....
miejscowość, data

**OŚWIADCZENIE O ZNAJOMOŚCI I PRZESTRZEGANIU ZASAD ZAWARTYCH W
STANDARDACH OCHRONY MAŁOLETNICH W NIEPUBLICZNYM PRZEDSZKOLU
INTEGRACYJNYM KRAINA MONTESSORI**

Ja,.....

oświadczam, że zapoznałam/em się ze Standardami Ochrony oraz deklaruję stosowanie się do
procedur zawartych w dokumencie.

.....
podpis

Załącznik nr 2 do Standardów
Ochrony Małoletnich w
Niepublicznym Przedszkolu Kraina
Montessori w Białymstoku i w
Czarnej Białostockiej

.....
miejscowość, data

OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI

Ja,.....oświadczam, że nie byłam/em skazana/y za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, i przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego i nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne ani dyscyplinarne w tym zakresie.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
podpis

MONITORING STANDARDÓW – ANKIETA DLA PRACOWNIKÓW PRZEDSZKOLA

Lp.	Odpowiedz na poniższe pytania	Tak	Nie
1	Czy znasz Standardy ochrony małoletnich obowiązujące w przedszkolu?		
2	Czy uważasz, że potrafisz rozpoznać syndromy krzywdzonego dziecka?		
3	Czy wiesz w jaki sposób zareagować na symptomy krzywdzenia dziecka?		
4	Czy zaobserwowałeś naruszenie zasad określonych w Standardach oraz przez innego pracownika? W jaki sposób te standardy zostały naruszone (proszę opisać rzetelnie aby móc reagować na sytuację np. w postaci szkoleń)..... 		
5	Czy jest istotne stosowanie przez pracowników Standardów ochrony małoletnich przez pracowników? Dlaczego..... 		
6	Czy jakieś działanie związane z realizacją Standardów jest odbierane jako trudne lub niechętnie podchodzisz do jego realizacji z innych powodów? Dlaczego?..... 		
Czy masz jakieś sugestie poprawy obowiązujących Standardów?			